אלא לעולם שנשחט עליהן הזבח –

But rather; that the sacrifice was slaughtered on their behalf

OVERVIEW

- אומר רבינו יצחק בן אשר דהשתא הדר ביה ממה שאמר כשירות היו 3 The אומר גמרא גמרא נמרא נמרא ינמרא retracts from what it mentioned previously that the לחמי תודה were - כשירות -

דבי"ג איירי שנשחט הזבח כדאמר לעיל אין מביאין תודה בי"ד For we are discussing a case where the תודה was sacrificed which is on the thirteenth of ניסן, as the גמרא previously stated; קרבנות תודה are not offered on the fourteenth of ניסן. Therefore since we are saying that נשחט, that means that it was brought on the thirteenth and the לחמי תודה are now (on the fourteenth) משירות and cannot be לחמי תודה.

והשתא מיפסלו טפי שנשפך הדם וגם נפסלו בלינה – And now (בי"ד) the לחמי תודה are even more פסול, for the דם of the תודה was spilled and also they became פסול בלינה.

תוספות anticipates a question. Since the לחמי שפרם לחמי, why is it necessary to establish this case that באלינה פסול פסול is sufficient. תוספות explains:

ולכך מעמיד בנשפך הדם –

And therefore the גמרא establishes this case that the blood spilled (and that is how

³ According to כשירות they were כשירות in the sense that there is no requirement to burn them, since the תודה was never , the לחם only had a קדושת דמים and there is no איסור נותר.

¹ If the blood was spilled, then the לחמי תודה (retain their קדושת הגוף which they received through the שחיטת התודה which they received through the מתיר (בי but they) cannot be eaten since there was no זריקת הדם מתיר.

 $^{^{2}}$ From י"ד ור וכגון ויד it appears that it was י"ד חיד ויד ויד ויד ויד will disagree.

⁴ A קרבן (including the לחמי תודה) may be eaten ליום ולילה. If the קרבן was brought on the thirteenth, anything that remains on the fourteenth (by day) is נפסל בלינה.

the לחמי תודה became - (פסול

-שהטעם הראשון שאמר רבי חנינא מתוך שהן מרובות נפסלות בלינה נראה לו דוחק For the first reason which ר"ד gave, namely, that since there were plentiful offered on י"ג, therefore they were נפסלות בלינה; this reasoning appears to the גמרא to be forced and not consistent -

דאיך יתכן דמפני ריבוי שלהן לא ימצא אוכלים הלא מותרין לזרים – דאיך יתכן דמפני ריבוי שלהן לא ימצא אוכלים הלא מותרין לזרים הסר האיך, sufficient 'eaters' could not be found; this is not logical since the לחמי חודה are permitted to be eaten by זרים (as long as he is not a מון). It is hard to imagine that in all of ירושלים they could not find sufficient people to eat up all the לחמי חודה. Therefore we would rather say that the לחמי חודה became 'פסול' initially because לחמי מוליבה לינה לס פסול הפטול מולים מוללים אוכלים מוללים מוללים מוללים מוללים ליידה מוללים מו

מפני שהיו ממהרים להביא תודותיהן מפני חמץ שבתודות – Because they were rushing to bring their קרבנות תודה on account of the המץ that was part of the לחמי תודה; and since they were in a rush -

ואי אפשר שלא ישפך דמה של אחת מהן והן נפסלות – אר שלא ישפך דמה של אחת מהן והן נפסלות שלא ישפך דמה של So it is impossible that it should not happen that the blood of one of the קרבנות concludes his proof: מוספות פסולות שממהרין משמע דבי"ג מיירי דכולם היו מביאין:

Since the text there reads; 'since they are rushing', this indicates that we are discussing קרבנות תודה that were brought בי"ג when everyone who had שרבנות תודה would bring them.

SUMMARY

The גמרא says that the blood spilled because it seems highly improbable that the nhin should be מותר לזרים due to the lack of אוכלים, since it is מותר לזרים. The גמרא assumes however that it was גשהט בי"ג.

THINKING IT OVER

Does the נותר of נותר apply to הקדש which never had a 7 היתר אכילה?

_

 $^{^{5}}$ פ"א ה"ה. See יפה עינים who finds difficulties with תוספות proof from the ירושלמי.

⁶ The א"א is necessary to explain how this happened every year; that there were שוא הוא לחמי תודה פסולות.

 $^{^{7}}$ See תוספות הרא"ש הערה 45 בד"ה והנראה.